

הנדון:

רעיון הוועידה מת כמו הציפור דודו

מר סייזי פנים

מצרים לא היתה מעולם מעוניינת באמת בור עידה בינלאומית. היא משלמת לרעיון זה מס' שפתיים, אבל לא תנקוף למענו אצבע. לדעת כמה מומחים (וביניהם יצחק רבין ושרי-החוף המצרי לשעבר, איסמאעיל פאהמי) כאנור אל-סאראת ב-1977 לירושלים כדי לפוצץ את רעיון הוועידה הבינלאומית, שעמד אז על הפרק. המלך חוסיין מקדם את עניין הוועידה יותר מכל אדם אחר, מלבד פרס. אבל הוא רוקד ברזמ' גית בכמה חתונות, כדי לשמור על יחסיו עם שאר השכנים של ירדן. הוא לא יריב עם איש מהם.

אסד אינו מסוגל לקבל שום החלטה תקיפה. מיישטרו מעורער. באחרונה היו בסוריה שני נסיו' נות'הפיכה. אחיו, החולש על שרתי-הביטחון, גורם לו צרות. גם לבנון היא צרה צורה. הוא מחייב את הוועידה כדי לפייס את הסובייטים, ותו לא.

אף אחד מכל אלה לא יעלה על מיתרסים כדי להניף את דגל הוועידה. אך כולם יאשימו את ישראל בהכשלת היוזמה. **כי ממשלת ישראל היא היחידה שלא קיבלה רישמית את רעיון הוועידה.**

אולם במישחק הזה, אברי-הצירא חשוב מג'ורג' שולץ, והורביץ חשוב מפראנסואה מיטראן. מפני שהפוליטיקה הפנימית קודמת תמיד למדיניות חוץ.

בשעה שפרס רכש את אהדתם של שליטי העולם, רכש הליכוד את שני הקולות המכריעים בבנסת.

שימעון פרס מצא את עצמו במצבו המביך של שחיין חוצה-אוקיינוס, החוזר לחוף ומגלה שמי' שהו גנב את בגדיו.

פרס הבטיח משהו לכל העולם, ועכ' שיו הסתבר לכל העולם שאינו יכול לסי' פק את הסחורה המובטחת.

אין הוא יכול להקים ממשלה ישראלית שתסי' כים לוועידה. אין הוא יכול להקדים את הבחירות

לא זה בלבד שרעיון הוועידה לא הת' קדם בפועל, אלא שירד אל מתחת לקר' ההתחלה.

כמהלך המיבצע היו לפרס הישגים מרשימים מאוד. לא רק ברית-המועצות, יוזמת הרעיון, תמכה בו, אלא גם ארצות-הברית הביעה, לפחות בחצר'ה, תמיכה. המלך חוסיין נשען על ההסכם שלו עם יאסר ערפאת, והתגבש גרעין למישלחת ירדנית-פלסטינית, שנהנה מהסכמת אש'ף, המ' לך חוסיין ושימעון פרס גם יחד. מצריים תמכה ברעיון כפה מלא. צרפת, ואירופה כולה, קראו הירד לפרס.

מה נשאר מכל זה? המליצות עדיין מרחפות באוויר. אך המהות איננה.

רק נוסף בטרגדיה ששמה שימעון פרס הסתיים עתה.

לאיחת השווייטי את פרס לגיבור המיתולורי גיה היוונית, סיויפוס. אותו מיסכן נענש על-ידי האלים בשל מעשה-ההלשנה. נגזר עליו לגלגל אבן כבדה אל ראשי-ההר. בכל פעם, כשהאבן מתקרבת לפיסגה, היא נשמטת מידיו ומתגלגלת שוב למטה. המלאכה מתחילה מחדש, וכך עד סוף הירוות.

פרס לא נענש על-ידי האלים. גורלו המר נובע מאופיו שלו עצמו. מבחינה זו, אין זו דראמה יוונית, אלא טראגדיה מודרנית.

עכשיו זה קרה לו שוב, כפרק הנושא את הכותרת: הוועידה הבינלאומית."

אפשר להתייחס אל הפרק הזה כשתי צורות: כמישור הפנימי ובמישור החיצוני, כאל מהלך פוליטי-ישראלי, וכאל מיבצע מדיני עולמי.

מבחינה פנימית, נועד המסע להוביל את פרס אל פיצוץ ממשלת-האחרות, אל הקרמת הבחי' רות והניצחון בהן. או לחילופין: אל פיצוץ ממשלת-האחרות וה' קמת ממשלה צרה, בראשות המערך. אין לומר שמבחינה זו הסתיים המיבצע באפס, שהמסע חזר אל נקודת-ההיגוק.

האמת היא שהמיבצע הסתיים מת' חת לאפס. המסע חזר אל מקום שהוא הרבה מאחורי נקודת-ההיגוק.

יש לכך מודד עובדתי פשוט ביותר. כשהלך המיבצע, היו הכוחות בממשלה וכי' נסת שקולים בדיוק. המוסדות התחלקו שווה' בשווה בין גושה-הליכוד לבין גושה-המערך. כתום המיבצע, המצב שונה.

כיום יש לגושה-הליכוד רוב בממשלה. שר אחר, ייגאל הורביץ, שישב בממשלת המ' ערד, עבר לליכוד מבלי לנטוש את מקומו ליד שולחן-הממשלה. אמנון רובינשטיין פרש מן הממשלה.

ככנסת המצב דומה. בראשית המיבצע היה הפרלמנט מחולק בדיוק, חציי-הצד, בין גוש הימין וגוש השמאל.

כיום, אחרי רכישת ייגאל הורביץ, אהרון אבר' חצירא וייראן עטשי, יש לגוש הימני 62 קולות בכנסת, לעומת 58 קולות לגוש המרכזי-שמאלי. גם בלי מאיר בהנא, יש ליומין עכשיו רוב מוחלט בכנסת.

ה תוצאה-היטו של מהלכי פרס בתקופת-זמן זו: אין לו רוב להקמת הבחירות. אין לו רוב להקמת הבחירות.

ניתן עכשיו להעביר בממשלה ובכנסת החלי' טוט בניגוד לרצון המערך. רק בקאבינט המצומצם נשמרת עדיין החלר' קה של חציי-הצד, וזהו הכלם היחיד שנותן בידי המערך.

פרס עצמו התייאש מן הרעיון להקי' דים את הבחירות ולנצח בהן, ועל כן העלה עתה את הרעיון המפוקפק של עריבת מישאליעם.

כל זה חרוק מאוד-מאוד מן התיקיות הוורודות שהיו לו, כשהרים את הדגל הסגוני של הוועידה הבינלאומית, וקרא להסתערות. האבן התגלגלה מראשי-ההר אל ה' תחתית, למקום נמוך אף מן המקום שבו התחיל הפעם לגלגלו כלפי מעלה.

אתו הדבר קרה גם מבחינה מדינית-חיצונית.

ל כן לא חזר שימעון פרס בפרק זה אל נקודת-ההתחלה. הוא נסוג מעבר לה. גם בעולם יצא לו עתה שם של אדם שאינו יכול לקיים את אשר הוא מב' מיה.

במיקרה הטוב ביותר, נאמר עליו בחדרי-החר' רים שהוא מבלבל את המוח. עשה הרבה רעש, גרם למחומה במשך שנים, ובסוף התברר כי אין לו אף תמיכת ממשלתו שלו.

במיקרה הרע ביותר, זה נראה כמזוי' מה מתוכנמת. כך סבורים כל הערבים. אין הם מוכנים להאמין כי ישראל אינה יודעת מה היא עושה, שבראשה עומי' דת ממשלה מבולבלת ומטומבלת.

מכיוון שהיהודים הם חכמים ומתחכמים, הרי ברור שכל התרגיל כולו היה מחושב מלכתחילה, כדי לרועד פילוג בעולם הערבי, ולהסיח את דעת העולם ממעשייה-הפשע של ישראל בשטחים הכי' בושים. שימעון פרס ויצחק שמיר הם שתי' הזורי' עות של מדיניות אחת.

א ישויות מצרית נכירה שפכה באחרונה את מרישיחה באווניי.

"האם ישראל אינה מבינה מה היא עושה?" זעם. היא הורסת את שארית התיקווה לשלום בעולם הערבי!

היו לזה תוצאות. המצב אינו סטאטי' כמיה זמן יכולה מצרית להחזיק מע' מד, יחידה ומבודדת, מול כל העולם הע' רבי?

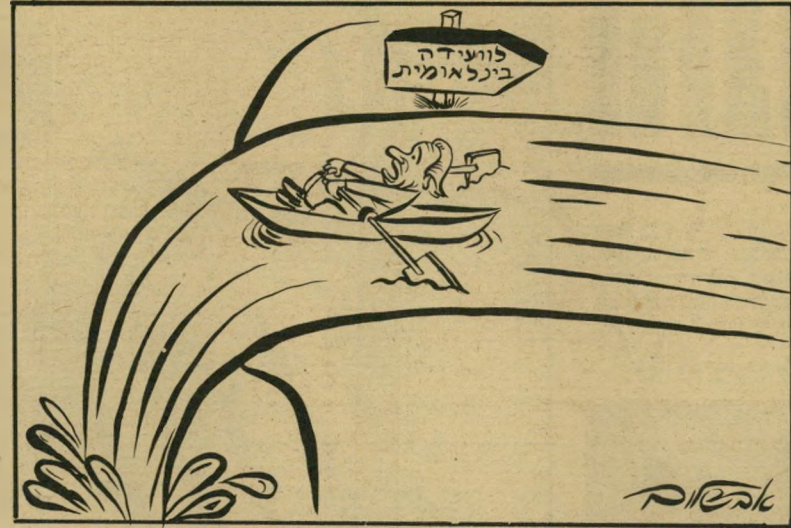
"הנשיא מונארכ רוצה לקיים את השלום עם ישראל. אך גם הוא אינו יכול להתעלם מרעית' הקהל במצריים. המצרים אינם רוצים להרגיש שהם בגרו באיחם הפלסטינים. לכן, כאשר ישראל מטרפדת את כל מאמציה השלום, יותר ויותר קשה אצלנו להגן על קמפייוויודי ולדבוק בשלום עם ישראל. יום אחר, במקום או במאוחר, זה יתפוצץ."

מה מצבו של שימעון פרס אחרי כל אלה? ביורה הפנימית הוא נבלם. הוא יישאר כלום עד סוף 1988, אלא אם כן יקרה משהו בתחיה או בש"ס, בלי כל קשר עם הוועידה הבינלאומית.

ביורה החיצונית הוא יכול לערוך מסעות נוס' פים. מארחים מנומסים יחזרו ויקראו לוועידה בינלאומית, כמיצות אנשים מלומדה, אך איש מהם אינו מתייחס עוד לעניין ברצינות.

בעיני המדינאים בעולם, הוועידה הי' בינלאומית מתה כמו הדודו, הציפור הגדולה במאוריצי'ום שעברה מן העו' לם.

מישאליעם לא יציל אותה. שום תרופת-פא' טנט לא תחיה אותה. אבל פרס אינו מתייאש לעולם. הוא ניגש שוב אל האבן. הגיע הזמן להתחיל לגלגלה שוב למעלה.

כדי להשיג ממשלה כזאת. אין הוא בטוח שישגי רוב בבחירות, אפילו ניתן היה לקיימן. ורעיון מישאליעם, שנשלף מן המותן כמחווה של יאוש, הוא אקדח בלתי-טעון.

תכן כי יועדד ההסכמה הישראלית לוועידה בינלאומית לא היה כלי-כך מכריע, אילו היה קיים באמת קונסנוס בינלאומי למען הוועידה. קשה לעמוד בפני קונסנוס.

אמנם, יש קונסנוס. בהחלט. אבל הוא רדוד. אין הוא תקיף והחלטי, מן הסוג הדרוש כדי להפעיל לחץ אמיתי על ממשלת-ישראל, תהיה אשר תהיה.

הנה סקירת-המצב, לשעה זו: מוסקווה אכן רוצה בוועידה, אך אין הדבר בווער לה. גם בלעדיה היו לה בזמן האחרון הישגים גדולים במרחב שלנו. אש'ף התאחד מחד' דש בחסותה, קשריה עם המדינות הערביות הפראריאמיקאיות הולכים ומתחזקים.

ארצות-הברית אינה מעוניינת באמת בור עידה. היא השמיעה כמה מליצות ברוח זו, כדי לתמוך בפרס. אך היא רואה ברעיון הוועידה טכ' סיס סובייטי, והקנאות האנטי-סובייטי עדיין שולטת בושינגטון. כוחו של הנשיא שואף לאפס. הקונגרס לא יעשה דבר בלי הסכמה ישר' אלית מפורשת. משמע: שום לחץ אמריקאי לא יופעל למען הוועידה.

אירופה המערבית היא אסקופה נדרסת של האמריקאים. אין לה חשיבות.

אש'ף הצליח ללכד את שורותיו מחדש, והו' הישג מרשים. אולם להישג הזה יש מחיר: אי' היכולת לנהל מדיניות חד-משמעית, ברורה ות' קיפה. פה ושם עוסק אש'ף בתרגילים חלושים למען השלום. אך אין אש'ף מסוגל כיום לפתח יוזמה דרמאטית, עיקבית ומחצת, מן הסוג שה' ציע בשעתו עיצאם אל-סרטאווי. בלי יוזמה כזאת לא יזוז דבר.

הקליפה החיצונית של הדברים עדיין קיימת, אך הפרי שבה נרקב. למעשה ירד הרעיון מן הפרק. נוצר קונסנוס עולמי אולם האומר שרעיון אינו מעשי.

אפשר למעון שזה היה בלתי-ינמנע ממילא. כל אחד מתריסר הצדדים הפוטנציאליים ליוזמה זו התכוון לוועידה אחרת. למעשה דובר על תריסר ועידות שר' נות.

יאסר ערפאת, הטוען שהוא המציא את הרעיון, התכוון לוועידה שונה מאוד מזו שאליה התכוון המלך חוסיין, ושניהם ייחלו לוועידה שונה מזו שעליה חשב חוסיין מונארכ.

מוכן מאליו שמוסקווה חלמה על ועידה שונה מאוד מזו שעמדה לנגד עיני ושינגטון, ושתייהן לא חשובו ברצינות על הוועידה של שימעון פרס. מלך מארוקו הומיץ את פרס לאיפראן כדי לקדם את עניין הוועידה, המלך חוסיין פעל כדי לשכנע את הנשיא האפס' אל-אסד. אין שום רמיון בין הוועידה של חסן הוועידה של אסד. שימעון פרס ירע זאת, כמובן. לא היו לו אשליות. הוא אדם מפוכח. אבל הוא קיווה שניתן יהיה לשלב ביחד את כל המגמות השונות האלה, לפחות בשלב הראשון והמכריע של עשיית נפ' שות לרעיון בעולם ובישראל.

אך זה כבר התפוצץ בשלב זה.

ה התפוצץ בישראל. בעוד ששימעון פרס אידיץ מבירה לבורה, דיבר עם מלכים ונשיאים, סקר מישמרות-יכבוד והצדיע לדגלים, דיבר רוני מילוא עם אהרון אברי-הצירא וי' גאל הורביץ.

אינני בטוח עם מיכאל גורכאצ'וב שמע אי' פעם על קיומו של אברי-הצירא. ואם הנשיא ר' נלר רגן זוכר כדיוק מי זה ייגאל הורביץ.